

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, adwent 2022

nr 12 (307) 2022

Program duszpasterski 2022-2023

Wierzę w Kościół Chrytusowy

„Wierzę w Kościół Chrytusowy” – to hasło przewodnie programu duszpasterskiego 2022/2023 opracowanego przez Komisję Duszpasterstwa Episkopatu Polski.

Jak określił przewodniczący tej Komisji, bp. Andrzej Czaja – *Program ten wyraża z analizy aktualnej sytuacji Kościoła, która dość powszechnie uważana jest za trudną. Coraz częściej nie wierzymy temu, co Kościół mówi i czego naucza. Dlatego tym bardziej musimy znać istotę Kościoła, jego zadania i cele.*

Przygotowując dokument, Komisja uznała, że: „konieczne jest pobudzenie i umocnienie wiary w Kościół, tym bardziej, że ta wiara jest w dość głębokim kryzysie. – Bardzo często towarzyszy nam dziś pewne niedowierzanie. Wyznajemy wiarę co niedzielę w liturgii Eucharystycznej, a bardzo często nie wiemy do końca, co wyznajemy”.

Dlatego – jak podkreśla przewodniczący Komisji – potrzebujemy zgłębić prawdę o Kościele; tę prawdę, która jest nam przez samego Boga objawiona. Kościół stara się przekazywać tę prawdę z pokolenia na pokolenie, nadając jej też interpretację. Realizacja nowego programu duszpasterskiego rozpoczyna się 27

listopada, w pierwszą niedzielę adwentu. Program ma być realizowany poprzez trzy ścieżki, głównie w parafiach. Są to: przepowiadanie Słowa Bożego i katecheza parafialna, zwiastowanie medialne o Kościele oraz kontynuacja dzieła synodalności rozpoczętego synodem ogłoszonym przez papieża Franciszka.

Katecheza parafialna skierowana ma być głównie do dzieci oraz rodziców dzieci przygotowujących się do sakramentów pierwszej Komunii Świętej i bierzmowania, ale też chodzi o członków parafialnych rad duszpasterskich i ekonomicznych, którzy także powinni być odpowiednio uformowani w duchu założeń programu duszpasterskiego.

Program zakłada **ewangelizacyjną wartość przekazu medialnego**, który został odkryty i był z powodzeniem stosowany w czasie pandemii. Ma przy tym rysować to, co dobrego dzieje się w Kościele, oraz być dodatkowym narzędziem w duszpasterskiej pracy na poziomie parafialnym.

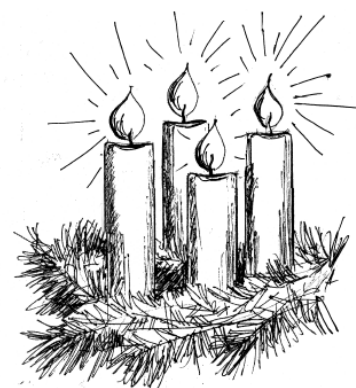
Twórcza wymiana myśli, dyskusja, wzajemne słuchanie i wzajemne snucie marzeń o Kościele – to podstawa trzeciej ścieżki realizacji programu duszpasterskiego, która ma polegać na kontynuowaniu dzieła synodalnego.

Oprac. Tadeusz

INFORMACJE ADWENTOWE

RORATY Zapraszamy na nabożeństwa adwentowe w poniedziałki, środy i piątki o godz. 18⁰⁰ – szczególnie dzieci z lampionami i serduszkami pełnymi dobrych uczynków oraz dorosłych w soboty o godz. 7⁰⁰ na roraty tematyczne.

SPOWIEDŹ ADWENTOWA – w niedzielę, 18 XII podczas wszystkich Mszy Świętych i we wtorki w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu, w dniach 19-23 XII (od poniedziałku do piątku) w godzinach 17³⁰ do 19³⁰, natomiast w Wigilię Narodzenia Pańskiego 24 XII – od godz. 7³⁰ do 10⁰⁰.

Z ŻYCIA PARAFII

• Ksiądz Proboszcz i katechiści zapraszają wszystkich zainteresowanych na katechezy, które będą odbywały się w kaplicy Świętego Krzyża, w poniedziałki i czwartki o godz. 19¹⁵. Natomiast już w niedzielę (6 XI), podczas każdej Mszy Świętej Słowo Boże wygłosił i wprowadził w katechezy ks. Krzysztof Zapala

• Duszpasterstwo Akademickie zaprasza we wtorki na Mszę Świętą o godz. 18⁰⁰ i spotkanie po Eucharystii

• W niedzielę, 6 listopada, na Mszy Świętej o godz. 15⁰⁰, gościliśmy w naszej parafii chór mieszany „Dzwon”, który swoim śpiewem ubogacił Eucharystię, a po niej mogliśmy wysłuchać krótkiego koncertu pieśni patriotycznych

• 20 listopada o godz. 19⁰⁰ uczestniczyliśmy w Wieczorze Uwielbienia. Modlitwę poprowadziła Schola Liturgiczna naszej parafii „Corda Cordis” pod dyktando ks. Piotra oraz ks. Paweł Białczyk – prefekt ASD Poznań (szczegóły str. 3) *red.*

Mysł miesiąca

„Aby być szczęśliwym,
trzeba żyć wedle praw Bożych”

św. Augustyn

KALENDARIUM MIESIĄCA

Grudzień 2022

- 1 XII – pierwszy czwartek m-ca
- 2 XII – pierwszy piątek m-ca
- 3 XII – wspomnienie św. Franciszka Ksawerego – prezbitera. Pierwsza sobota m-ca. Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8³⁰ tylko na indywidualne zaproszenie. Zgłoszenia w biurze parafialnym lub zakrystii
- 4 XII – druga niedziela adwentu.** Dzień modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie
- 6 XII – wspomnienie św. Mikołaja biskupa z Mirry, współpatrona katedry. Pierwszy wtorek m-ca, adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim
- 7 XII – wspomnienie św. Ambrożego – bpa i dra Kościoła
- 8 XII – Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

Źródłem naszej wiary – Msza Święta POWRÓĆMY NA EUCHARYSTIĘ

Eucharystia daje życie

(dokończenie)

Eucharystia to nie jeden z darów,
ale dar największy
(*Eucharistia de Ecclesia 11*)

W Eucharystii Chrystus spełnia swoją zapowiedź: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20). On pragnie, aby każdy z nas dostrzegł Jego żywą obecność, a zgromadzenie eucharystyczne przeżywał jako osobowe spotkanie z Nim – w Nim zaś z każdym istniejącym człowiekiem.

Dobrze jest przyjść na niedzielną Mszę Świętą parę minut wcześniej i **w chwili ciszy porozmawiać z Jezusem ukrytym w Sakramencie Ołtarza**. Podobnie po Mszy Świętej – lepiej nie wychodzić od razu, lecz pozostać moment i ofiarować go Jezusowi w cichej adoracji. Najpiękniejszą zaś postawą adoracji jest przyjmowanie Jezusa w Komunii Świętej. Przez nią stajemy się „żywą monstrancją Boga”. Przypominamy wtedy sobie i światu, że On JEST, że chce wypełniać swoją obecnością każdy brak miłości, być obecnym w każdej „tkance” świata – czy to zdrowej, czy chorej. Pra-

gnie, byśmy przyzywali Go modlitwą jak św. Faustyna: „Hostio żywa, Siło jedyna moja, Zdroju miłości i miłosierdzia, ogarnij świat cały...” (Dz. 223).

Jezus obecny w Eucharystii zaprasza, abyśmy z wielką ufnością chwycili Go za rękę i razem z Nim szli przez życie, dobrze czyniąc. Warto nieustannie pamiętać, że – jak zauważa papież Franciszek – „Kościoł jest siecią utkaną przez komunie eucharystyczne, w której jedność nie opiera się na «polubieniach», lecz na prawdzie, na «amen», z którym każdy przylgnął do Ciała Chrystusa, przyjmując innych”.

Ojciec Niebieski, źródło życia!

*Ześlij nam Ducha Świętego,
abyśmy mogli rozpoznawać
i coraz bardziej miłować
Chrystusa obecnego w Eucharystii,
który oddał się za nas!
On jest naszym Panem i Mistrzem,
naszym przyjacielem i pokarmem,
naszym uzdrowicielem i pokojem.
Daj nam odwagę,
abyśmy mogli zanieść Jego siłę
i radość wszystkim ludziom!*

*Na podst. „Powróćmy na Eucharystię”
ks. Leszek Smoliński, RAFAEL
Oprac. ep*

Adoracja Najświętszego Sakramentu

od godz. 18³⁰ do 19³⁰

**Witam Cię, Panie Jezu
obecny w Najświętszym Sakramencie**

Podczas adoracji
w poszczególnych
tygodniach grudnia br.
modlić się będziemy
szczególnie
z mieszkańcami ulic:

- 13 XII – Grunwaldzkiej
- 20 XII – Na Wzgórzu

**Jeśli masz w sobie Jezusa,
to działasz jak żywa monstrancja**

Forum młodzieży

Już po raz trzeci przeżywaliśmy Forum Młodzieży Diecezji Bydgoskiej. Od 18 listopada trwały warsztaty, spotkania, dialog młodych naszej diecezji, ich rodziców, katechetów i nauczycieli. Była integracja, modlitwa, spotkania, adoracja Najświętszego Sakramentu, panele konferencyjne, warsztatowe, dyskusyjne, panel ŚDM. Swym hasłem „Powstań!” III Forum Młodzieży Diecezji Bydgoskiej nawiązało do Światowych Dni Młodzieży. W niedzielę 20 listopada w Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, młodzi, ich rodzice, katecheci i nauczyciele uczestniczyli we Mszy Świętej w Katedrze Bydgoskiej pod przewodnictwem bpa Krzysztofa Włodarczyka. *red.*

**Z ŻYCIA
DIECEZJI**

DZIEŃ NIEPODLEGŁOŚCI

11 listopada, w 104. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości, biskup Krzysztof Włodarczyk przewodniczył Mszy Świętej w intencji Ojczyzny. W homilii biskup powiedział m.in., że rok 1918 przyniósł wolność wielu

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

**MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI
BYDGOSKA
PANI**

8 IX – NMP Matki
Piękną Miłości

**BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL**

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

miastom, a dla Bydgoszczy – miasta nad Brdą – powrót do Polski nastąpił dopiero w styczniu 1920 roku. Jesteśmy niepodlegli, ale czy umiemy być wolni? – pytał. Wyraził nadzieję, że wszystkich łączy troska o ten wspólny dom, którym jest ojczyzna.

Przywołał naszego wielkiego rodaka, św. Jana Pawła II, który podczas pielgrzymek do Polski wielokrotnie nawiązywał do historii rozbiorów i walki o niepodległość. Przypomniał słowa Papieża, który z całą mocą wskazywał, że nie wolno zapomnieć, jak wielką cenę przyszło Polakom zapłacić za życie w suwerennym państwie, a po przemianach politycznych w roku 1989 uczył nas mądrego korzystania z daru wolności. Prawdziwa wolność wymaga ładu moralnego, którego źródłem jest Bóg. Biskup w homilii prosił zgromadzo-

nych w katedrze, by w swoich modlitwach wołali do Boga o pomyślność dla ojczyzny i regionu.

Wspomniat św. Marcina z Tours – współpatrona katedry i patrona miasta, o którym szczególnie pamiętamy w dniu 11 listopada.

Na podstawie:
www.diecezja.bydgoszcz.pl

INTENCJE POWOŁANIOWE DIECEZJI BYDGOSKIEJ NA GRUDZIEŃ 2022 R.

„Módlmy się za rodziny osób powołanych do kapłaństwa i życia zakonnego, aby prowadząc życie prawdziwie chrześcijańskie towarzyszyli im duchowo oraz wspierali na drodze powołania”.

„Jestem Królem”

To słowa samego Pana Jezusa, które znajdziemy w Ewangelii św. Jana (18, 37). Dwudziestego listopada, tydzień przed rozpoczęciem nowego roku liturgicznego i pierwszej niedzieli adwentu, przeżywalismy uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. KRÓLA, który – jak powiedział abp Depo – „króluje z wysokości Krzyża swoją śmiercią i przebaczeniem”.

Od kilku lat, w naszej parafii, dzień ten przeżywamy szczególnie uroczystie. Już

podczas Mszy Świętej dziecięcej, niezwykle utalentowana Schola Dziecięca pod przewodnictwem pani Moniki Boguszewskiej-Nowakowskiej, wyśpiewała Jezusowi chwałę i cześć.

Natomiast po Mszy Świętej wieczornej, parafialna schola liturgiczna Corda Cordis, którą założył i prowadzi ks. Piotr Książkiewicz, poprowadziła Wieczór Uwielbienia. Do modlitwy uwielbieniowej dołączył ks. Paweł Białczyk – obecnie prefekt ASD w Poznaniu, który specjalnie, wraz z naszymi

klerykami przyjechał, by uczestniczyć w tak doniosłym i pięknym wydarzeniu.

Oczywiście, nie zabrakło też parafian, którzy licznie zgromadzili się w świątyni.

Do uświetnienia tego wieczoru przyczynili się: p. Tomasz Fiszer – który zadbał o oświetlenie, natomiast p. Mateusz Miernik wszystko nagłośnił.

Życzę wszystkim, by Jezus Chrystus, Król Wszechświata był na zawsze Królem naszych serc! **KRÓLUJ NAM CHRYSTE!**

Barbara

Foto: Dawid Trybuś

Foto: Autor

8 grudnia Uroczystość Niepokalane-go poczęcia NMP. W 1437 roku sobór bazylejski wpisał to święto do kalendarza kościelnego, a od 1708 roku należy do świąt nakazanych.

Rzadko spotykamy obrazy Najświętszej Panienki jako dziecka, a my mamy to szczęście, że w naszym kościele jest taki ołtarz autorstwa rzeźbiarza Władysława Marcinkowskiego.

Architekt Roger Sławski, projektant świątyni był z nim zaprzyjaźniony od czasów studiów, stąd często zapraszał go do współpracy przy wystroju rzeźbiarskim.

Ilekoć spoglądam na ołtarz św. Anny, jestem pełna uznania dla talentu artysty rzeźbiarza Władysława Marcinkowskiego.

To nie tylko figury, ale też przesłanie płynące z tej kompozycji, którą tak pięknie artysta przedstawił w południowym ołtarzu.

Widzimy Maryję – dziecko, młodzieńką, skromną dziewczynę. Długie włosy ma splecione w warkocz.

Maryja tuli się do swojej mamy. Jedną rękę wspiera na kolanach św. Anny, a drugą delikatnie opiera na jej ramieniu. Pełna dziecięcego wdzięku, z ufnością wpatruje się w swoją matkę, jakby nasłuchując, co ona jej tłumaczy. Św. Anna i Najświętsza Panienka patrzą na siebie z miłością.

W wieczornej ciszy kościoła może i my usłyszymy przekazywane szeptem troskliwe rady.

Ta scena jest pełna prostoty i naturalności, ich łagodne, czułe i uważne spojrzenie – to wzór, jak powinny wyglądać nasze relacje między najbliższymi.

Maryja jest dla nas przykładem pełnego zaufania Bogu. Jak mówił bł. Prymas Wyszyński: – „Nie istnieje **«niemożliwe»**, gdy prowadzi i wspiera Maryja, która pierwsza uwierzyła w to, co **«niemożliwe»**”.

Razem z Nią, pełni ufności wchodzimy w adwent, czas oczekiwania na przyjście Jezusa – Zbawiciela świata.

Alina

Słyszałam w kościele

Słyszałam o krześle. Dowiedziałam się, jak radzić sobie, kiedy mam trudności z modlitwą. A mam. Pewnie jak każdy. Nie potrafię się skupić, znikam już na samym początku lub nawet rezygnuję całkowicie nie przez zapomnienie, ale z czystego lenistwa. Wiem, że to grzech, jednak nie radzę sobie z tym codziennym problemem. Tyle mam spraw do Pana Boga, a porozmawiać z Nim nie potrafię. Usłyszałam historię, w której ktoś był w tym podobny do mnie. Poradzono mu postawić przy łóżku krzesło. Dla Pana Jezusa. No to postawiłam – najlepsze, to od biurka. Wyobraziłam sobie, że On jest do mnie zaproszony.

Kiedy już Jezus usiadł na moim fotelu, będziemy gawędzić w nieskończoność. Opowiem Mu o sobie, wspomnę o strachach, bólach, pochwale się tym, z czego jestem dumna, zasięgnę rady, będę się zachwycać Jego dobrocią, podziwiać cierpliwość. Trochę nam zejdzie, może do północy albo i do samego rana. W końcu taki Gość...

Czekam na Ciebie, Panie. Aż się urodzisz w mojej modlitwie, aż dojrzejesz w mojej głowie, aż pokażesz mi, jak się zwyczajnie kocha, aż usiądziesz na tym krześle przygotowanym przy moim łóżku. Będzie Ci na nim wygodnie. Czekam na Ciebie. Marana tha! (1 kor 16, 22) Przyjdź, Panie Jezule! (Ap 22, 20).

Na adwent życzę radości. **Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! (...) Pan jest blisko! O nic się zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganu z dziękczynieniem (...), a Bóg pokoju będzie z wami** (Flp 4, 4-9).

mj

Mój Patron

16 grudnia
Święta Adelajda – cesarzowa żyła na przełomie lat 931-999.

Była córką króla Burgundii, Rudolfa i Berty, córki księcia Szwabii. Mając szesnaście lat poślubiła Lotara II, króla Włoch. Z nim miała córkę Emmę. Lotar zginął zamordowany przez Berengariusza, który sam zamierzał pojąć Adelajdę za żonę. Ta jednak uciekła przed nim, znajdując bezpieczne schronienie w zamku Ottona I. W 951 roku, w Boże Narodzenie, poślubiła go. W 962 r., wraz z mężem, otrzymała z rąk papieża Jana XII koronę cesarską. Adelajda już jako cesarzowa, urodziła troje dzieci, w tym dziedzica – Ottona II. W 973 roku ponownie owdowiała. Wówczas syn Otton II ożenił się i objął władzę, a matka została regentką. Za namową żony Otton skazał matkę na banicję, która jednak nie trwała długo. Synowa Teofania wkrótce zmarła

i Adelajda powróciła do kraju. Również Otton nie cieszył się długim życiem. Po jego śmierci rządy objął małoletni syn, a wnuk Adelajdy – Otton III. Natomiast ona sama, ponownie jako regentka, przejęła władzę w państwie i okazała się wspaniałą, inteligentną, mądrą i roztropną kobietą, o niezwykłym zmyśle organizacyjnym. Potrafiła dobrać odpowiednich ludzi na właściwe stanowiska. Odznaczała się wielkim miłosierdziem i hojnością, wspierając najbiedniejszych. Wprowadziła pokój i spokój w królestwie burgundzkim, usprawniła administrację i finanse. Wielkie dobro przeznaczyła na cele kościelne: założyła kilkanaście klasztorów i opactw, między innymi: w Peterlingen, w Pavii i w Selz pod Strasburgiem. U schyłku życia zrezygnowała z korony, przywdziała habit i jako mniszka zamieszkała w opactwie Salz. Zmarła 16 grudnia 999 roku, mając 67 lat. Od samego początku doznawała czci, a tłumy pielgrzymów podą-

żały do jej grobu. Jej kult zatwierdził papież Urban II, wynosząc ją do chwały ołtarzy w 1097 roku. Jej piękny wizerunek można oglądać w katedrze w Meissen. Święta Adelajda dokonała wielu reform i trwale wpisała się w historię Europy. Okrzyknięto ją kobietą X stulecia, a św. Odylon jest autorem jej żywota.

Oprac. Barbara

Papież do Polaków

9 listopada, podczas audiencji, Papież Franciszek z okazji obchodzonego w Polsce Święta Niepodległości, skierował do Polaków następujące słowa: *Pojutrze będziecie obchodzili rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości: niech ta znacząca rocznica wzbudzi we wszystkich wdzięczność wobec Boga i umocni zaangażowanie na rzecz braterstwa, ochrony życia i godności osoby ludzkiej w waszym kraju i na arenie międzynarodowej, zwłaszcza w sąsiedniej Ukrainie. Błogosławię was z całego serca.*

WAKACYJNY KONKURS FOTOGRAFICZNY

*Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę,
O to dziś błagam Cię,
Przyjdź w Twojej mocy i sile,
Radością napełnij mnie.*

*Duch święty pragnie nas napełnić pokojem.
Każdy z nas wie, jak to jest ważne.*

Bardzo dziękujemy uczestnikom, a było ich 15, za przesłanie łącznie ponad 60 zdjęć, na których widoczny jest symbol Ducha Świętego.

Zawsze staramy się przyjąć zasadę, że każdy z uczestników znajdzie przynajmniej jedną swoją pracę we wkładce do MK. Prezentujemy je z opisem, skąd pochodzą.

Na kolorowych planszach w bocznej nawie kościoła zamieścimy większą ilość fotografii. Wszystkim bardzo dziękujemy. Planujemy opracowanie płyty DVD dla każdego z uczestników konkursu ze wszystkimi przesłanymi zdjęciami. *red.*

Warszawa Wilanów. Św. Anny

Poznań. Katedra

Ornat z naszego kościoła

Bydgoszcz. Nasz kościół

Wąchock. Klasztor cystersów

Bydgoszcz. Nasz kościół

Warszawa. Krzyża Świętego

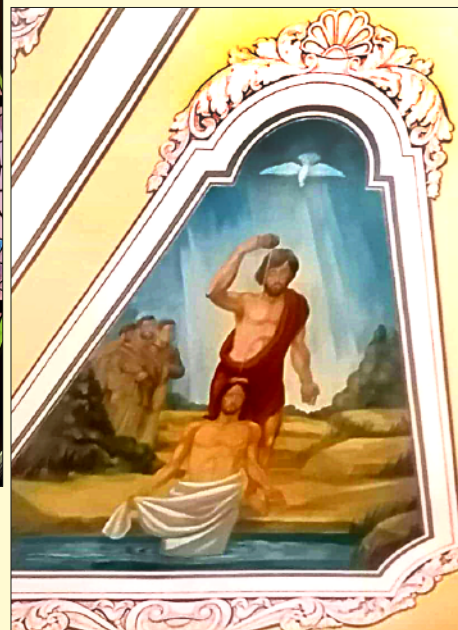
Bydgoszcz. Stary Fordon. Św. Mikołaja

Niepokalanów. Bazylika

Jastarnia. Nawiedzenia NMP

Zygry. Św. Rocha

Skępe. Sanktuarium

Święta Lipka. Sanktuarium Maryjne

Wierzchucinek. MB Szkaplerznej

Jabłonowo. Chrystusa Króla

Mielno. Przemienienia Pańskiego

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

Zacznij od nowa i czekaj z nadzieją

Nowy Rok Liturgiczny przynosi nam nowy Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce na lata 2022/2023. Program, którego hasło brzmi: «Wierzę w Kościół Chrystusowy» powinien również trafić i być realizowany w naszej Parafii.

W Kościele Powszechnym rozpoczyna kolejny adwent. W liturgii sprawowanej w kościołach czekamy na Chrystusa, który ma przyjść na końcu czasów. Gromadzimy się jako Kościół po to, żeby w tym wspólnym oczekiwaniu się umacniać. Sam Chrystus bowiem powiedział, że na końcu czasów przyjdzie, a skoro powiedział, to na pewno przyjdzie. A więc czekam wraz z innymi; z całym Kościołem czekam. Czekam nie tylko w czasie adwentu, bo w tym kontekście można powiedzieć, że każda liturgia ma wymiar adwentowy.

Uczestnicząc w adwentowej liturgii, a przede wszystkim w Mszach Świętych roratnich, spróbujmy sobie odpowiedzieć na pytanie: czy ja jeszcze na coś, na kogoś czekam. Jaka jest moja nadzieja, że to, na co czekam – spełni się?!

Pozornie w czasie adwentu nic się nie zmienia w kościele. Msza Święta tak samo jest odprawiana, no może kolor szat litur-

gicznych jest inny – fioletowy. A, i jeszcze na roraty rano księży zapraszają. Chociaż już ostatnio niekoniecznie rano. Bo kto by tak wcześniej wstawał, na siódmą!? Przecież wiem, że będzie Boże Narodzenie 25, a Wigilia 24 grudnia. A poza tym w sklepach witrynach i w marketach już teraz jest świątecznie! Czy ja jeszcze na coś, na kogoś czekam?

Nasz noblista – Czesław Miłosz – powiedział: *Nie przypuszczałem, że przyjdzie mi żyć w czasach, kiedy Pan Bóg najdotkliwiej upokorzy ludzi, pozwoiliwszy im działać tak, jak tego tylko zapragną.* Czas adwentu jest po to, żebyśmy zweryfikowali swoje pragnienia i swoje marzenia. Moje na przykład (a twoje?), są takie bardzo przyziemne, takie, jakby wszystko tu na ziemi miało trwać wiecznie. Dobrze, że jest adwent, bo w adwencie mogę znowu usłyszeć głos Kościoła, który nakazuje: *Wstrzymajcie się od zabaw, czyńcie pokutę, odwracajcie się od zła i czyńcie dobro, czuwajcie.* A św. Efreem ostrzega mnie i ciebie słowami: „(...) kiedy dusza zapada w odrętwienie, gdy nią zawładnie małoduszność czy smutek, wtedy zapanuje nad nią jej wróg i kieruje nią wbrew jej woli”. Czyż nie dotyczy to tak wielu z nas – wierzących? Czy nie doświadczamy w życiu jakiegoś odrętwienia, że przestajemy wierzyć w siebie, że tyle razy próbowaliśmy wyrwać się z naszych nie zawsze dobrych przyzwyczajzeń i nic z tego nie wychodziło? A jeśli, to tylko na chwilę, na jakiś czas i wszystko wraca do starego. Na takie i inne

frustracje, Kościół w adwentowej liturgii Słowa, stawia nam postać św. Józefa, który musiał się zmierzyć z nie lada problemem. Otóż, jak czytamy w Ewangelii wg. św. Mateusza: *Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpierv nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie (1, 18-19).* A więc Maryja spodziewa się Dziecka.

Pewnie nie tak Józef wyobrażał sobie swój związek z Maryją! Być może pojawiają się u niego podejrzenia wobec niej. Pragnie jak najszybciej rozwiązać swój problem. Myśli po ludzku, pragnie oddalić Maryję. Od Boga jednak słyszy inną propozycję: zamiast oddalić, Bóg proponuje mu, żeby Maryję przyjął do siebie... I do nas, do naszych problemów, zmartwień i kłopotów, do tego co nas trapi, do naszego: «Tego, już dla mnie za wiele! Nie dam rady!» – przychodzi Pan Bóg z propozycją i sposobem rozwiązania. My mamy tylko Bogu zaufać. Józef wybrał właśnie to: w geście zaufania przyjął Maryję.

Niech to on, św. Józef, będzie naszym patronem sytuacji, które nas przerastają, a może nawet przerażają. Niech będzie patronem naszych ciemności i naszych adwentowych zamyśleń, pośród których możemy usłyszeć delikatny głos Boga: **„Nie lękaj się, zacznij od nowa, zacznij jeszcze raz”!**

Oprac. Tadeusz S.

Dziecięce Koło Misyjne

Niedziela, 23 października była obchodzona w Kościele jako Niedziela Misyjna. Z tej okazji w sobotę, 22 października ks. Michał zaprosił do świątyni wszystkie chętne dzieci do udziału w spotkaniu „Koła Misyjnego”.

Była wspólna modlitwa na różańcu misyjnym, po której dzieci udały się na ciepłe kakao i ciasteczka. Była miła i radosna atmosfera, co widać na fotografii.

Serdecznie zapraszamy na spotkania Koła Misyjnego, które działa przy naszej parafii – szczegóły u ks. Michała.

na podstawie:
facebook parafii św. Trójcy

Wspomnienie św. Mikołaja

6 grudnia przypada wspomnienie św. Mikołaja biskupa z Mirry.

Zespół „Arka Noego” śpiewa: **Taki duży, taki mały, może świętym być... Taki ja i taki ty...** Tak, to prawda. Każdy z nas – o ile tylko zechce – może naśladować tego świętego. Nie trzeba mieć dużo pieniędzy, potrzeba tylko troszeczkę dobrych chęci, a to przecież nie wymaga specjalnego wysiłku.

Uwierzmy w to, że i w dzisiejszych czasach – kiedy to tyle się mówi o tym, co *trendy* – drobny upominek dany z serca przyniesie drugiemu człowiekowi radość.

Nie zrażajmy się tym, że może znajdzie się ktoś, kto oczekuje na wielki prezent. Jeden uśmiech, radość obdarowanego – to „cieplutko pod serduszkami” obydwu stron.

A pomysł na upominek? Może właśnie ręcznie przygotowany drobiazg – świąteczna ozdoba na wigilijny stół czy na choinkę, a może po prostu ciepły szal, ciepłe rękawiczki – bo to zima, czy smakowita czekolada albo smaczne jabłuszko.

Życzymy pomysłów – takich od serca.

Redakcja MK

Ach ten Bobola!

Ach ten Święty Andrzej Bobola. Przypnął u nas dziesiątki lat temu w swej częstej relikwii (AD 1938), w polichromii, ale czy w naszych sercach?

Właśnie niedawno otrzymałem od Rycerstwa Niepokalanej piękne foldery „św. Andrzej Bobola. Patron Narodu Polskiego”, którymi chciałbym się podzielić – wyłożę je na stolikach, do wyczerpania. Zachęcam do zapoznania się, a nawet do udostępniania innym.

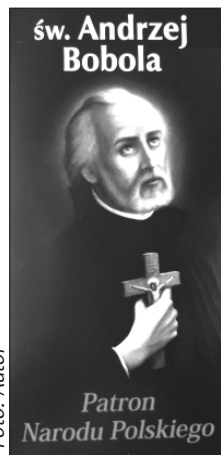

Foto: Autor

Tak się składa, że właśnie 2 grudnia br. przypada pierwsza rocznica dokonania uroczystego aktu przekazania relikwii św. Andrzeja Boboli, które przyjechała marszałek Sejmu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Elżbieta Witek.

Relikwie przekazał o. Waldemar Borzyszkowski – kustosz narodowego sanktuarium św. Andrzeja Boboli w Warszawie oraz ks. Józef Niżnik, proboszcz sanktuarium w Strachocinie. Do ich przekazania doszło na prośbę grupy posłów i senatorów. Relikwie

zostały umieszczone w ufundowanym przez p. posła Marię Kurowską i p. posła Kazimierza Chomę relikwiarzu i wprowadzone do sejmowej kaplicy pw. Bogurodzicy Maryi Matki Kościoła.

To niezwykły święty, z niezwykłymi zadaniami!

**Święty Andrzeju, pomóż nam
otwierać oczy i serca na Boga
w Trójcy Jedynej,
w oddaniu Matce Bożej
– Królowej Polski, Matce Kościoła.**

AA

Foto: Andrzej Hrechowicz / Kancelaria Sejmu

*W adwentowym czekaniu,
gdy przycichł świat cały:
Uwielbiam Cię, Jezu, Panie godzin chwały.
Uwielbiam Cię: w myśli, w modlitwie i śpiewie.
Oddaję Ci, Jezu, dziś samego siebie.
Chcę Ci przygotować w sercu swoim drogę,
Bo tęsknię za Tobą, mym Panem i Bogiem.
Zobacz – adwentowe płoną dla Ciebie lampiony.
Przyjdź więc Panie Jezu i bądź uwielbiony!*
A. Paul

Oczekiwanie...

Rozpoczął się adwent – czas oczekiwania. Tyle się dotąd wydarzyło, tyle się zmieniło, tyle nowych rzeczy zaistniało... A właściwie – jaki był ten czas? Co takiego dokonało się w moim życiu w tym mijającym roku? Mogę sobie zaplanować nadchodzący nowy rok, jeśli będzie mi dany. Mogę uwzględnić w nim swoją sytuację życiową, różne plany na przyszłość, a przede wszystkim zatroszczyć się o obecność Boga w moim życiu. W tym czasie, kiedy z wielką tęsknotą i radością oczekuję na święta Bożego Narodzenia, mam czas na pewne refleksje, na zastanowienie się nad tym, co naprawdę jest ważne. Czas adwentowy ma długą i bogatą historię. To czas wyjątkowy, z którym związane są pewne zwyczaje i symbole; to czas duchowych przygotowań i radość oczekiwania na Boże Dziecię razem z Maryją głównie poprzez uczestnictwo w roratach. Czas oczekiwania przez wielu wspomagany jest postanowieniami adwentowymi, do których można zaliczyć ograniczenie z korzystania

z telefonu i internetu, rezygnacja z drobnych przyjemności, lepsze wykorzystanie czasu... Trzeba jednak ogromnej siły woli, by nie dać się wciągnąć w wir szalonej codzienności, która za wszelką cenę stara się zburzyć i zakłócić tę przedświąteczną ciszę i nastrój. W obecnym świecie czas przedświąteczny zdominowała postępująca komercjalizacja świąt Bożego Narodzenia. Bijące po oczach reklamy wzywają do intensywnych, bezmyślnych zakupów, rozrywki i troski o zaspokojenie dóbr doczesnych. Zagłuszają ducha adwentu, który jest duchem nadziei i radosnego oczekiwania, a nie świętowaniem z wyprzedzeniem. Oczekuję, że zwycięży radosna nadzieja, bowiem Kościół poprzez liturgię tego okresu budzi w nas uczucia nadziei, tęsknoty i radosnego oczekiwania na przyjście Chrystusa w chwale. ADWENT jest czasem przemyslenia, nawrócenia i pokuty, który kończy się świętowaniem Narodzenia Pana Jezusa w Betlejem; to radosny czas wielkiej odnowy, który przypomina, że całe nasze życie jest wielkim oczekiwaniem na Chrystusa, na Boże Narodzenie w naszych sercach, na Jego wejście do naszego życia.

Barbara

Jubileusz 45-lecia posługi katechetycznej pani Ani Błażej

45 lat pracy w zawodzie nauczyciela-katechety to ogromny dorobek.

Mając 17 lat i kontynuując naukę w liceum, zaczęła udzielać pierwszych lekcji religii maluchom. Od 1977 r. katechizowała dzieci w parafii pw. MB Zwycięskiej, od 1982 r. w parafii pw. św. Józefa, a od września 1990 r. rozpoczęła pracę na terenie naszej parafii w SP nr 24. Obecnie uczy w SP nr 10.

Przez wiele lat współpracowała z Archidiecejalną Radą Duszpasterską, a w roku 2001 uczestniczyła w III Powojennym Synodzie Archidiecezji Gnieźnieńskiej w Gnieźnie.

Założyła kółko biblijne, którego celem było rozważanie Ewangelii, by ją lepiej poznać i wprowadzić w czyn. Z tą grupą również zorganizowała wolontariat. Dzieci zaangażowały się m.in. w pomoc osobom starszym, chorym i potrzebującym o czym kilkakrotnie pisaliśmy w MK.

Największym osiągnięciem p. Ani jest modlitewna inicjatywa Apelu Jasnogórskiego – w każdy pierwszy wtorek miesiąca o 21⁰⁰ łączymy się duchowo z Jasną Górą.

Redakcja Miesięcznika Kościelnego składa p. Ani najserdeczniejsze życzenia opieki Matki Bożej, zdrowia oraz radości i satysfakcji z wykonywanej pracy. red.

DUCHOWE ZAGROŻENIA – MANDALE

Chociaż słowo „mandala” jeszcze niedawno było mało znane, dzisiaj już chyba nikomu nie jest ono obce. Mandale najczęściej znajdziemy na półkach sklepowych wśród kolorowanek dla dzieci, ale coraz częściej są one dedykowane również dorosłym. W tak modnych dziś kolorowanek popularne są wzory mandali, które powinny budzić niepokój, ponieważ pochodzą z innych kultów religijnych niż chrześcijaństwo. Tzw. praca z mandalą jest wykorzystywana coraz częściej w arteterapii (leczenie sztuką). O mandalach słyszymy także w obszarze psychologii i pedagogiki. Okazuje się bowiem, że rozmaite tzw. mandale, w formie kolorowych kół, są popularyzowane dziś w szkołach jako uniwersalne, obiektywne i neutralne techniki psychologiczne, służące rozwojowi człowieka – pisze ks. A. Posacki. – Mnożą się książki i artykuły na ten temat, ale też powstają liczne podręczniki ćwiczeń dla dzieci. Możemy w nich znaleźć powtarzające się niejasne definicje i niesprawdzone informacje.

Tworzenie mandali podobno przynosi same korzyści: pomaga w rozwijaniu wyobraźni, w skupieniu uwagi i koncentracji, w wyrażeniu swoich uczuć, w wyciszeniu i relaksacji, działa antystresowo. Na portalach internetowych dowiadujemy się też, że mandala ma „moc talizmanu” – proponuje się mandale zdrowia, bogactwa, szczęścia, miłości, radości, płodności, oczyszczenia, łatwego uczenia... a nawet „anielskie mandale”. I ponoć wszystkie one „działają naprawdę skutecznie”. Sam proces tworzenia mandali ma być terapią, która porządkuje wewnętrzny świat człowieka, mandala jakoby jest obrazem jego duszy, tworzenie i oglądanie mandali jest formą medytacji. Mandala jest wykorzystywana jako pomoc do wizualizacji.

A czym tak naprawdę jest mandala? Mandala (w sanskrycie – krąg, łuk, odcinek) to klasyczne pojęcie religijne, związane z religiami Dalekiego Wschodu – buddyzmem i hinduizmem. Jest symbolicznym przedstawieniem sił kosmicznych w dwu- lub trójwymiarowej formie. W hinduizmie mandale służą rozbudzaniu świadomości identyczności z religijną pojętą kosmiczną świadomością – czytamy u ks. Posackiego. – Mandala to obraz, rysunek lub konstrukcja przestrzenna z różnokolorowego piasku, służąca jako pomoc dla oczu medytującego lub jako święty przedmiot w świątyni. Jest ona zazwyczaj poświęcona jednemu bóstwu. W tradycji tybetańskiej wierzy się, że mandale oddziałują swoimi wibracjami na czakry (ośrodki energetyczne) utrzymując je w harmonii. Jest to sprzeczne z duchowością chrześcijańską – wiara w działanie energii ma wyraźny charakter okultystyczny, bowiem sprowadza Boga

do bezosobowej postaci. Mandala jest zatem symbolem duchowości wschodniej, gdzie jedność przeciwieństw dotyczy także jedności dobra i zła.

Zdarza się, że katecheci wykorzystują „mandale chrześcijańskie” jako środek terapeutyczny w katechezie. A co to takiego te „mandale chrześcijańskie”? – Nie ma żadnych chrześcijańskich mandali – mówi profesor o. Posacki – to jest wymysł Junga, jego synkretyzmu, jego ideologii. Są tu też pewne nadużycia. – Krzyż można wpisać w koło; mandale, to są przeważnie koła albo kwadraty, krzyż można wpisać w koło albo kwadrat, no to krzyż jest mandalą, albo jakaś ikona jest mandalą. To jest nadużycie, bo to nie jest to samo. Czym innym jest krzyż i krzyż nie jest żadną mandalą tylko jest obrazem pewnej rzeczywistości, nie ma charakteru koncentracji, relaksu, jak to się mówi o mandalach, że one po to właśnie są.

Przed paru laty (po wizycie Dalajamy) w Polsce promowano tzw. sypanie mandali. W Krakowie, w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha” mnisi buddyjscy rozpoczęli tworzenie mandali z kolorowego piasku w kształcie koła (która sama w sobie jest techniką duchową otwierającą czakramy), czemu towarzyszyły tańce rytualne. Rytualne zniszczenie mandali, które jest typową dla buddystów ceremonią inicjacyjną, miało miejsce w niedzielę, 1 marca br., o godz. 15.00, kiedy to pośród odmawianych mantr skierowanych ku „obcym bogom”, wysypano mandaliczny piasek do Wisły. I chociaż oficjalnie powiedziano, że chodzi tu o symboliczny akt, który miał ściegnąć na miasto Kraków szczególne błogosławieństwo pokoju, harmonii i „energii pozytywnej”, to jednak ceremonia ta do złudzenia przypominała poświęcenie całego naszego kraju bóstwom buddyjskim, do których mnisi zwracają się bezpośrednio, tworząc mandale czy recytując mantry, i których rytualne posądkę oraz obrazy towarzyszą im w pracy. Ceremonie tworzenia i niszczenia mandali odbywają się w wielu miastach – jest to przedsięwzięcie „duchowe”, zakrojone na szerszą skalę, przeprowadzane dyskretnie i planowo pod szyldem propagowania kultury Tybetu. (ks. Posacki „Kultura czy kult. Dialog czy zdrada”)

Na pytanie: czy mandala jest techniką inicjacyjną? – ksiądz profesor odpowiada krótko: jest. Mandala ma w sposób oczywisty charakter religijny, kultyczny i inicjacyjny. Tworzenie lub ewentualne niszczenie mandali dokonuje się według ściśle ustalonych reguł, które trzeba znać, by się w nich nie zagubić. Kreślenie mandali nie jest rzeczą prostą, zaś najmniejszy błąd, przeoczenie czy pominięcie unieważniają całe dzieło (podobnie jak w rytuale magicznym).

Kontemplacja mandali ma charakter inicjacyjny, gdyż kontemplujący mandalę,

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Intencje, które papież wyznacza na dany miesiąc, w których on sam się modli i prosi innych o modlitwę.

INTENCJE PAPIESKIE XII 2022 R. ZA ORGANIZACJE WOLONTARIATU

Modlmy się, aby organizacje wolontariatu i zajmujące się promocją człowieka znalazły osoby pragnące zaangażować się na rzecz dobra wspólnego oraz aby szukały wciąż nowych dróg współpracy na poziomie międzynarodowym.

Adwent

na skutek jej odczytywania i przeżywania w głębinach własnej świadomości, jej poszczególnych faz i stadiów, dochodzi rzekomo do „duchowego wyzwolenia”... Ideologia mandali, gloryfikując czy nawet ubóstwiając wyobraźnię, deprecjonuje w pedagogice krytyczny rozum, co jest zgodne z duchem czasu. Należy jednak głównie zwrócić uwagę na dokonującą się za sprawą mandali propagandę buddyzmu, hinduizmu, jungizmu, a także okultyzmu, oraz na możliwość inicjacji w owe duchowości, co byłoby pogwałceniem wolności sumienia w kwestii religii, a nawet zagrożeniem duchowym. (ks. Aleksander Posacki „Mandala – technika psychologiczno-pedagogiczna czy religijna inicjacja?”) cdn.

Oprac. Iwona Skorupska

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

To już początek nowego ROKU LITURGICZNEGO, czyli ADWENT!

Adwent – to czas oczekiwania na Boże Narodzenie. Jak mamy czekać? Co robić? To nie jest czas na porządki, ani robienie zakupów (choć to też ważne, ale nie najważniejsze). Czekamy na urodziny Pana Jezusa i się do nich przygotowujemy. Nie, nie chodzi mi o choinkę, prezenty i sprzątanie. To też dobrze jest robić, ale najważniejsze to przygotować swoje serce na święta. Kto już może, zachęcam, żeby poszedł do spowiedzi, aby z czystym sercem w czasie świąt Bożego Narodzenia móc przyjąć Pana Jezusa w Komunii Świętej.

Adwent to taki czas, abyśmy mogli się przygotować na przyjście Pana Jezusa, dlatego też (między innymi) zapraszamy was na roraty w naszym kościele w poniedziałki, środy i piątki o godz. 18⁰⁰. Pamiętajcie, aby przynieść lampiony – najlepiej własnoręcznie wykonane oraz serduszka z wypisanymi na nich dobrymi uczynkami. Do zobaczenia na roratach!

* * *

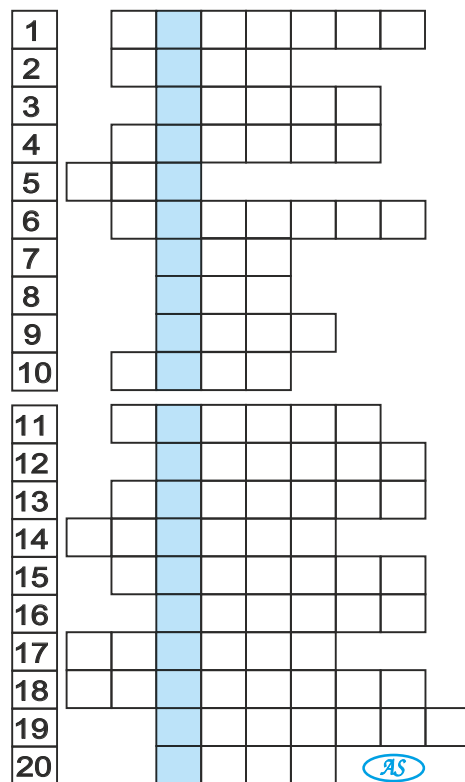
A teraz zapraszamy Was do wspólnej zabawy i rozwiązywania krzyżówki.

1. Specjalna świeca zapalana podczas rorat
2. Nimi patrzymy
3. Pokazuje godziny
4. Ubrany na biało czyta w kościele

5. Nowy ... liturgiczny zaczyna się adwentem
6. Kościół pisany małą literą oznacza ...
7. Najkrótsze imię ewangelisty
8. Imię pierwszej kobiety na ziemi.
9. Rysunek, który prowadzi nas do celu
10. Co łowili apostołowie, zanim zaczęli łowić ludzi?
11. Ile niedziel ma adwent?
12. Mama mamy
13. Trzecia niedziela adwentu to „Gaudete”, czyli niedziela ...
14. Czas radosnego oczekiwania na przyjście Zbawiciela
15. Imię biskupa, który pomagał biednym (wspominamy 6 grudnia)
16. Nakładamy na głowę, żeby nie marznąć
17. We wieńcu adwentowym są cztery ...
18. Przez jakie morze Mojżesz przeprowadził „suchą nogą” lud wybrany
19. Przynosisz na roraty
20. Imię pierwszego mężczyzny na ziemi.

Po odgadnięciu haseł, wpiszcie je do diagramu, a literki z oznaczonej, pionowej kolumny utworzą rozwiązanie, które wystarczy napisać na karteczce i wrzucić do niebieskiej skrzynki na listy, umieszczonej przy wejściu do ks. proboszcza, w terminie do 15 XII br. Nie zapomnijcie podać imienia i nazwiska oraz szkoły i klasy, do której chodzicie.

Natomiast rozwiązanie krzyżówki zamieszczonej w listopadowym MK brzmiało: KRÓL WSZECHŚWIATA. Nagrodę za jej

prawidłowe rozwiązanie wylosowali: Amelka Sośnicka, Rafał Krüger oraz Wojtek Franke. Gratulujemy! Nagrodę możecie odebrać w zakrystii.

KOCHANI!

Pamiętajcie w modlitwach o naszym ks. Proboszczu, by Bóg raczył Go obdarzyć zdrowiem i powrotem do pełni sił.

AS

Mali muzycy

Pod koniec października br. chór dziecięcy „Struny Kochanowskiego” ze Szkoły Podstawowej nr 10 wziął udział w Wo-

jódzkim Przeglądzie Chórów w ramach projektu Akademii Chóralnej – „Śpiewająca Polska”, gdzie zaprezentował się bardzo dobrze. Chór działa w szkole od marca 2021 roku, a powstał z inicjatywy naszej

katechetki i nauczycielki muzyki pani Agnieszki Peplińskiej. Gromadzi uczniów klas od 1-6, a jest ich ponad trzydziestu.

Częste próby sprzyjają zawieraniu przyjaźni. Sukces buduje osobowość i cieszy rodziców, nauczycieli, dyrektora, no i na pewno samych wykonawców.

Życzymy wszystkim małym i tym trochę większym chórzystom wielu wygranych konkursów i czerpania radości ze śpiewu.

Niech im wesołe nutki skaczą po pięcioliniach!

mj

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. o/w Bydgoszcz

nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info

Tygodniki Kościelne z lat trzydziestych dostępne są na stronie Kujawsko-Pomorskiej Biblioteki Cyfrowej www.kpbc.umk.pl

